



Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 16-11-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPCHS
Sagsnr.: 1708059
Dok. nr.: 473355

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 2. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 135 (Alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 135:

”I forlængelse af DR Bornholms artikel ”Spare-besked til Bornholms hjemmepleje: Vådserviet bagi til de ældre i stedet for vask” bragt på www.dr.dk den 31. oktober 2017 bedes ministeren oplyse:

- Om ministeren mener, at værdighedsmilliarderne har gjort en forskel i den kommunale ældrepleje – ikke mindst i landets fattigste kommuner?
- Om ministeren mener, at bad og daglig soignering kan erstattes af vådservietter og stadig sikre en god hygiejne og den vigtige velvære?
- Om ministeren mener, at den rengøringsstandard, som fremgår af artiklen med reelt ½ rengøring hver 14. dag, dvs. en hel rengøring en gang om måneden er tilstrækkelig?
- Om ministeren mener, at man som påpeget af næstformand i Bornholms Regionskommunes socialudvalg, Andreas Ipsen (V), kun kan levere en værdig ældrepleje, hvis de ansatte accepterer delt tjeneste, og dermed skal arbejde to gange om dagen med en pause på f.eks. 2-4 timer?
- Om ministeren mener, at arbejdsvilkår med delt tjeneste vil være befordrende for rekruttering af personale til ældreplejen i fremtiden?”.

Svar:

Regeringen prioriterer ældreområdet højt. Det fremgår bl.a. af regeringsgrundlaget og af de seneste to finanslovsaftaler, hvor vi sammen med Dansk Folkeparti har igangsat en række markante initiativer, der styrker ældreområdet.

Med finanslovsaftalen for 2016 fik vi en samlet model for, hvordan vi sikrer mere værdighed i ældreplejen. Med indførelsen af værdighedspolitikkerne er det nu et krav, at den enkelte kommune beskriver sine overordnede værdier og prioriteringer på ældreområdet. Dermed har vi sat værdighedsdiskussionen på dagsordenen i alle 98 kommuner. Regeringen og Dansk Folkeparti har samtidig årligt prioriteret 1 mia. kr. til at understøtte kommunernes værdighedspolitikker og dermed styrke kommunernes arbejde med at skabe en mere værdig ældrepleje.

Værdighedsmilliarden gør en forskel i alle kommuner. Det kan vi blandt andet se af kommunernes redegørelser og senest af den midtvejsevaluering af værdighedsmilliarden, som blev lavet før sommer i år. Midtvejsevalueringen viser blandt andet, at værdighedsmilliarden bruges på ældreområdet, således som det også er tiltænkt, samt at langt størstedelen af pengene går til flere ansatte i ældreplejen. I 2017 er det således 86 procent af værdighedsmilliarden, der går til løn til medarbejdere i ældreplejen, og det finder jeg rigtig positivt.

Det er den enkelte kommunalbestyrelses ansvar at sikre, at borgerne får den hjælp og pleje, som de har behov for og er visiteret til. I den aktuelle sag fra Bornholms Regionskommune, som er baggrunden for spørgsmålet her, kan jeg se, at den ansvarlige udvalgsformand har udtalt, at sagen beror på en misforståelse, og at der ifølge udvalgsformanden ikke kommer besparelser på de ydelser, som borgerne er visiteret til.

Det er også den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at plejen og omsorgen bliver ydet af et personale med de rette faglige kvalifikationer, samt at der er nogle ordentlige rammer og de nødvendige ressourcer til, at medarbejderne kan yde en ordentlig og værdig pleje og omsorg. I forlængelse heraf er det også Bornholms Regionskommune, der beslutter, hvordan de mener, at de 10,2 mio. kr., som de har fået som deres andel af værdighedsmilliarden for 2017, gør mest gavn på ældreområdet.

Med værdighedspolitikkerne i hånden har borgerne, de pårørende, medarbejdere og andre relevante aktører en rigtig god mulighed for at tage en dialog med deres lokalpolitikere om, hvordan det sikres, at plejen og omsorgen i den enkelte kommune udføres med værdighed. En dialog, som jeg også kan se, der foregår i blandt andet Bornholms Regionskommune.

Det er ikke min opgave som minister at blande mig i, hvordan man lokalt vælger at organisere og tilrettelægge det daglige pleje- og omsorgsarbejde i den enkelte kommune, herunder om man fx vælger at ansætte fuldtids- eller deltidsmedarbejdere, og i hvilket omfang man gør brug af vikarer mv. Det følger nu én gang af det kommunale selvstyre. Det er også kommunerne, der lokalt har et ledelsesmæssigt ansvar for at sikre, at der er ordentlige vilkår for de medarbejdere, der dagligt gør en kæmpe indsats for at give vores ældre borgere den bedst mulige pleje og omsorg.

Når det er sagt, så er det min klare holdning, at en værdig ældrepleje skal ydes med respekt for den enkelte ældres hverdag og integritet, og plejen og omsorgen skal selvfølgelig også skal ydes ud fra den social- og sundhedsfaglige viden, der er på området. Det er samtidig også min holdning, at plejen og omsorgen bør tilrettelægges, så det undgås, at der kommer for mange forskellige hjælpere i hjemme.

Endelig vil jeg gerne understrege, at medarbejderne i ældreplejen er omdrejningspunktet for, at vi kan lykkes med at sikre en værdig ældrepleje. Derfor er det også afgørende, at der er gode rammer for medarbejderne, så de kan yde den bedst mulige pleje og omsorg. Det er både til gavn for vores ældre borgere, og for at ældreplejen fortsat er et attraktivt sted at arbejde.

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Charlotte Søderlund